

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
(יהושע י) וידום השמש וירח עמד עד יקום גוי אויביו הלא היא כתובה על ספר הישר											◊	■	כה.	
מאי ספר הישר?												^	כה.	
זה ספר אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים, שנא': (במדבר כג) תמות נפשי מות ישרים. והיכא רמיזא? (בראשית מח) וזרעו יהיה מלא הגוים, אימתי יהיה מלא הגוים? בשעה שעמדה לו חמה ליהושע.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:											!	◊	כה.
(יהושע י) ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים												■	◊	כה.
וכמה?												^		כה.
עשרים וארבעה שעי, אזיל שית וקם שית, אזיל שית וקם שית, כולה מלתא כיום תמים	רבי יהושע בן לוי:											!	◊	כה.
שלשים ושית, אזיל שית וקם תריסר, אזיל שית וקם תריסר, עמידתו כיום תמים	רבי אלעזר:											!	◊	כה.
ארבעים ושמונה, אזיל שית וקם תריסר, אזיל שית וקם עשרים וארבעה, שנאמר: ולא אץ לבוא כיום תמים, מכלל דמעיקרא לאו כיום תמים הוה	רבי שמואל בר נחמני:											!	◊	כה.
בתוספתא פליגי	א"ד:											■	◊	כה.
עשרים וארבעה, אזיל שית וקם תריסר, אזיל שית וקם תריסר, עמידתו כיום תמים	רבי יהושע בן לוי:											!	◊	כה.
שלשים ושש, אזיל שית וקם תריסר, אזיל שית וקם עשרים וארבעה, ולא אץ לבוא כיום תמים	רבי אלעזר:											!	◊	כה.
ארבעים ושמונה, אזיל שית וקם עשרים וארבעה, אזיל שית וקם כ"ד, מקיש עמידתו לביאתו, מה ביאתו כיום תמים, אף עמידתו כיום תמים.	רבי שמואל בר נחמני:											!	◊	כה.
כשם שעמדה לו חמה ליהושע, כך עמדה לו חמה למשה ולנאקדימון בן גוריון.	תנא:											■	◊	כה.
יהושע												■	◊	כה.
קראי.												■	◊	כה.
נאקדימון בן גוריון												■	◊	כה.
גמרא.												■	◊	כה.
למשה מנלן?												^	◊	כה.
אתיא אחל אחל, כתיב הכא: (דברים ב) אחל תת פחדך, וכתיב התם ביהושע: (יהושע ג) אחל גדלך.	[רבי אלעזר]											!	◊	כה.
אתיא תת תת, כתיב הכא: אחל תת פחדך, וכתיב ביהושע: (יהושע י) ביום תת ה' את האמורי.	רבי יוחנן:											!	◊	כה.
מגופיה דקרא שמעת ליה: (דברים ב) אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך, אימתי רגזו וחלו מפניך? בשעה שעמדה לו חמה למשה.	רבי שמואל בר נחמני:											!	◊	כה.
ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו	מיתבי:											■	◊	כה.
איבעית אימא: שעות הוא דלא הוו נפיש כולי האי												!	◊	כה.
ואיבעית אימא: אבני ברד לא הוו, דכתיב: (יהושע י) ויהי בנוסם מפני בני ישראל הם במורד בית חורון וה' השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימותו.												!	◊	כה.
כתיב: (שמואל ב' א) ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר												■	◊	כה.
מאי ספר הישר?												^		כה.
זה ספר אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים, דכתיב בהו: (במדבר כג) תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמותו. והיכא רמיזא? (בראשית מט) יהודה אתה יודוך אחיך ירך בעורף אויבך, ואיזו היא מלחמה שצריכה יד כנגד עורף? הוי אומר: זו קשת.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:											!	◊	כה.
זה ספר משנה תורה, ואמאי קרו ליה ספר הישר? דכתיב: (דברים ו) ועשית הישר והטוב בעיני ה'. והיכא רמיזא? (דברים לג) ידיו רב לו. ואיזו היא מלחמה שצריכה שתי ידיים? הוי אומר: זו קשת.	רבי אלעזר:											!	◊	כה.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
זה ספר שופטים, ואמאי קרו ליה ספר הישר? דכתיב: (שופטים יז) בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה. והיכא רמיזא? (שופטים ג) למען דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחמה, ואיזו היא מלחמה שצריכה לימוד? הוי אומר: זו קשת. ומגלן דביהודה כתיב? דכתיב: (שופטים א) מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו, ויאמר ה' יהודה יעלה.	רבי שמואל בר נחמני:								!		◊
(שמואל א' ט) וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול											◊
מאי והעליה?									^		◊
שוק ואליה, מאי והעליה? דמסמכא שוק לאליה	רבי יוחנן:								!		◊
שוק וחזה, מאי והעליה? דמחית לה לחזה עילויה דשוק כי בעי אנופי ומנפי ליה	רבי אלעזר:								!		◊
שוק ושופי, מאי והעליה? שופי עילויה דשוק קאי.	רבי שמואל בר נחמני:								!		◊
לא תתייחד אשה עמהם.											◊
במאי עסקינן?											◊
אילימא בחד									!		◊
דכוותה גבי ישראל מי שרי?									!		◊
לא יתייחד איש אחד עם שתי נשים	והתנן:								!		◊
אלא בתלתא									!		◊
דכוותה גבי ישראל בפרוצים מי שרי?									!		◊
אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים	והתנן:								!		◊
לא שנו אלא בכשרים, אבל בפרוצים אפילו עשרה נמי לא, מעשה היה והוציאוה עשרה במטה	ואמר רב יהודה אמר שמואל:								!		◊
לא צריכא - באשתו עמו, עובד כוכבים אין אשתו משמרתו, אבל ישראל אשתו משמרתו.									!		◊
ותיפוק ליה משום שפיכות דמים									!		◊
באשה חשובה עסקינן, דמירתתי מינה	רבי ירמיה:								!		◊
אשה כלי זינה עליה.	רב אידי:								!		◊
מאי בינייהו?									!		◊
איכא בינייהו: אשה חשובה בין אנשים ושאונה חשובה בין הנשים.									!		◊
האשה אע"פ שהשולם עמה - לא תתייחד עמה, מפני שחשודין על העריות.	תניא כוותיה דרב אידי בר אבין:								!		◊
לא יתייחד אדם עמה.											◊
ישראל שנזדמן לו עובד כוכבים בדרך - טופלו לימינו	ת"ר:										◊
בסיוף - טופלו לימינו, במקל - טופלו לשמאלו. היו עולין במעלה או יורדין בירידה, לא יהא ישראל למטה ועובד כוכבים למעלה, אלא ישראל למעלה ועובד כוכבים למטה ואל ישוה לפניו, שמא ירוץ את גולגלתו. שאלו להיכן הולך - ירחיב לו את הדרך, כדרך שעשה יעקב אבינו לעשו הרשע, דכתיב: (בראשית לג) עד אשר אבא אל אדוני שעירה, וכתיב: (בראשית לג) ויעקב נסע סכותה.	ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:										◊
מעשה בתלמידי ר"ע שהיו הולכים לכזיב, פגעו בהן ליסטים	[תלמידי רבי עקיבא]										◊
אמרו להן: לאן אתם הולכים?											◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
[תלמידי רבי עקיבא]	אמרו להן: לעכו.										כה:
[תלמידי רבי עקיבא]	כיון שהגיעו לכזיב פירשו.										כה:
	אמרו להן: תלמידי מי אתם?										כה:
[תלמידי רבי עקיבא]	אמרו להן: תלמידי ר"ע										כה:
	אמרו להן: אשרי ר"ע ותלמידיו, שלא פגע בהן אדם רע מעולם.										כה:
[רב מנשה]	רב מנשה הוה אול לבי תורתא, פגעו ביה גנבי										כה:
	אמרו ליה: לאן קאזלת?										כו.
[רב מנשה]	אמר להן: לפומבדיתא.										כו.
[רב מנשה]	כי מטא לבי תורתא פריש.										כו.
	אמרו ליה: תלמידא דיהודה רמא את										כו.
[רב מנשה]	אמר להו: ידעיתו ליה? יהא רעוא דליהו הנהו אינשי בשמתיה.										כו.
	אזלו עבדו גניבתא עשרין ותרתין שנין ולא אצלחו. כיון דחזו, אתו כולוהו תבעו דלישרו שמתיהו, והוה בהו חד גירדנא דלא אתא לשרויה שמתיה, אכלי אריא.										כו.
	היינו דאמרי אינשי: גירדנא דלא טייון, שתא בציר משני.										כו.
	תא חזי מה בין גנבי בבב ולסטין דארץ ישראל.										כו.
	בת ישראל לא תיילד את העובדת כוכבים, מפני שמילדת בן לעובדת כוכבים, אבל עובדת כוכבים מילדת בת ישראל.										כו.
	בת ישראל לא תניק בנה של עובדת כוכבים, אבל עובדת כוכבי' מניקה בנה של ישראל ברשותה.										כו.
[רבי מאיר]	בת ישראל לא תיילד את העובדת כוכבים - מפני שמילדת בן לעובדת כוכבים, ועובדת כוכבים לא תיילד את בת ישראל - מפני שחשודין על שפיכות דמים, דברי רבי מאיר										ג
חכמים:	עובדת כוכבים מילדת את בת ישראל בזמן שאחרות עומדות על גבה, אבל לא בינה לביתה.										כו.
ור"מ אומר:	אפי' אחרות עומדות על גבה נמי לא, דזימנין דמנחא ליה ידא אפוטא וקטלא ליה ולא מתחזי. כי ההיא איתתא דאמרה לחברתה: מולדא יהודייתא בת מולדא יהודייתא אמרה לה: נפישין בישתא דההיא איתתא, דקא משפילנא מינייהו דמא כי אופיא דנהרא.										כו.
	ורבנן?										כו.
א"ל:רבנן]	לא היא, במילתא בעלמא הוא דאוקימתה.										כו.
	בת ישראל לא תניק.										כו.
[רבי מאיר]	בת ישראל לא תניק בנה של עובדת כוכבים - מפני שמגדלת בן לעובדת כוכבים, ועובדת כוכבים לא תניק את בנה של בת ישראל - מפני שחשודה על שפיכות דמים, דברי ר"מ										כו.
חכמים:	עובדת כוכבים מניקה את בנה של בת ישראל בזמן שאחרות עומדות על גבה, אבל לא בינו לביתה.										כו.
ור"מ אומר:	אפילו אחרות עומדות על גבה נמי לא, דזימנין דשייפא ליה סמא לדד מאבראי וקטלא ליה.										כו.
	וצריכא, דאי אשמעינן מילדת, בההיא קאמרי רבנן דשרי, דלא אפשר, משום דאחרות רואות אותה, אבל מניקה דאפשר דשייפא ליה סם לדד מאבראי וקטלא ליה - אימא מודי ליה לרבי מאיר ואי אשמעינן מניקה, בההיא קאמר רבי מאיר דאסור, משום דשייפא ליה סם לדד מאבראי וקטלא ליה, אבל מילדת דלא אפשר היכא דאחרות עומדות על גבה - אימא מודי להו לרבנן, צריכא.										כו.
ורמינהו:	יהודית מילדת עובדת כוכבים בשכר, אבל לא בחנם										כו.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בשכר שרי משום איבה.	רב יוסף:							!			
אולודי עובדת כוכבים בשבתא בשכר שרי משום איבה	סבר רב יוסף למימר:							■			
יכלה למימר לה: דידן דמינטרי שבתא מחללינן עלייהו, דידכו דלא מינטרי שבתא לא מחללינן.	א"ל אביי:							■			
אנוקי בשכר שרי משום איבה	סבר רב יוסף למימר:							■			
יכלה למימר אי פנויה היא: בעינא לאינסובי, אי אשת איש היא: לא קא מזדהמנא באפי גברא.	אמר ליה אביי:							■			
הא דתניא: העובדי כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורדין, אסוקי בשכר שרי משום איבה	סבר רב יוסף למימר:							■			
יכול לומר לו: קאי ברי אאיגרא, אי נמי: נקיטא לי זימנא לבי דואר.	אמר ליה אביי:							■			
העובדי כוכבים ורועי בהמה דקה - לא מעלין ולא מורדין, אבל המינין והמסורות והמומרים - היו מורדין ולא מעלין.	תני רבי אבהו קמיה דר' יוחנן:										
אני שונה: (דברים כב) לכל אבידת אחיך - לרבות את המומר, ואת אמרת היו מורדין סמי מכאן מומר.	א"ל: [רבי יוחנן]										
ולישני ליה: כאן במומר אוכל נבילות לתיאבון, כאן במומר אוכל נבילות להכעיס								?			
אוכל נבילות להכעיס מין הוא.	קסבר: [רבי אבהו]							!			
מומר - פליגי ביה רב אחא ורבינא:	איתמר:							■			
לתיאבון - מומר, להכעיס - מין הוי	חד: [רב אחא/רבינא]							■			
אפילו להכעיס נמי מומר, אלא איזהו מין? זה העובד אלילי כוכבים.	וחד: [רב אחא/רבינא]							■			
אכל פרעוש אחד או יתוש אחד - הרי זה מומר	מיתיבי:							■			
והא הכא דלהכעיס הוא, וקתני: מומר								?			
התם בעי למיטעם טעמא דאיסורא.								!			
היו מורדין אבל לא מעלין.	אמר מר:										
השתא אחותי מחתינן, אסוקי מיבעי?								?			
לא נצרכא, שאם היתה מעלה בבור מגררה, דנקיט ליה עילא ואמר: לא תיחות, חיותא עלויה.	רב יוסף בר חמא אמר רב ששת:							!			
לא נצרכא, שאם היתה אבן על פי הבאר מכסה, אמר: לעבורי חיותא עלויה.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:							!			
שאם היה סולם מסלקו, אמר: בעינא לאחותי ברי מאיגרא.	רבינא:							!			
ישראל מל את העובד כוכבים לשום גר, לאפוקי לשום מורנא דלא ועובד כוכבים לא ימול ישראל, מפני שחשודין על שפיכות דמים, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]							■			
עובד כוכבים מל את ישראל בזמן שאחרים עומדין על גבו, אבל בינו לבינו לא.	חכמים:							■			
אפילו אחרים עומדים על גבו נמי לא, דזימנין דמצלי ליה סכינא ומשוי ליה כרות שפכה.	ורבי מאיר אומר:							■			
וסבר ר"מ: עובד כוכבים לא?								?			
עיר שאין בה רופא ישראל ויש בה רופא כותי ורופא עובד כוכבים, ימול עובד כוכבים ואל ימול כותי, דברי ר"מ	ורמינהו: [רבי מאיר]							■			
ימול כותי ואל ימול עובד כוכבים	רבי יהודה:							■			
איפוך								!			

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ו	ז	ח	ט	
ימול כותי ולא עובד כוכבים	רבי מאיר:								!			כו:
עובד כוכבים ולא כותי.	רבי יהודה:								!			כו:
וסבר ר' יהודה: עובד כוכבים שפיר דמי?									ז			כו:
מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה? שנא': (בראשית טז) ואתה את בריתי תשמור	והתניא, ר' יהודה								ז			כו:
אלא, לעולם לא תיפוך, והכא במאי עסקינן - ברופא מומחה									!			כו:
אם היה מומחה לרבים - מותר.	דכי אתא רב דימי א"ר יוחנן:								!			כו:
וסבר רבי יהודה: כותי שפיר דמי?									ז			כו:
ישראל מל את הכותי, וכותי לא ימול ישראל, מפני שמל לשם הר גרזים, דברי רבי יהודה	והתניא: [רבי יהודה]								ז			כו:
וכי היכן מציינו מילה מן התורה לשמה? אלא מל והולך עד שתצא נשמתו	אמר לו רבי יוסי:								ז			כו:
אלא, לעולם איפוך כדאפכינן מעיקרא, ודקא קשיא דרבי יהודה אדר' יהודה ההיא דרבי יהודה הנשיא היא									!			כו:
מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה? ת"ל: ואתה את בריתי תשמור.	דתניא, רבי יהודה הנשיא:								!			כו:
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: לה' המול.	רב חסדא:											כו:
ורבי יוסי?									ז			כו:
המול ימול.	[רב יוסי]								!			כו:
ואידך הכתיב: לה' המול									ז			כו:
ההוא בפסח כתיב.	[רב יוסי]								!			כו:
ואידך נמי הכתיב: המול ימול									ז			כו:
דברה תורה כלשון בני אדם.	[רבי יהודה]								!			כו:
מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה?	איתמר:								^			כו:
ואתה את בריתי תשמור	דרו בר פפא משמיה דרב:								!			כו:
המול ימול.	רבי יוחנן:								!			כו:
מאי בנייהו?									ז			כו:
ערבי מהול וגבנוני מהול איכא בינייהו, מאן דאמר המול ימול איכא, ומ"ד את בריתי תשמור - ליכא.									!			כו:
ולמאן דאמר המול ימול איכא?									ז			כו:
קונם שאני נהנה מן הערלים - מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים	והתנן:								ז			כו:
אלמא, אף על גב דמהילי כמאן דלא מהילי דמן									ז			כו:
אלא איכא בינייהו: ישראל שמתו אחיו מחמת מילה ולא מלוהו, למ"ד ואתה את בריתי תשמור - איכא, למאן דאמר המול ימול - ליכא.									!			כו:
ולמ"ד המול ימול ליכא?									ז			כו:
קונם שאני נהנה ממולים - אסור בערלי ישראל ומותר במולי עובדי כוכבים	והתנן:								ז			כו:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
אלמא, אע"ג דלא מהילי כמאן דמהילי דמן										ז	כז.
אלא איכא בינייהו: אשה, למ"ד ואתה את בריתי תשמור - ליכא, דאשה לאו בת מילה היא, ולמ"ד המול ימול - איכא, דאשה כמאן דמהילא דמיא.										!	כז.
ומי איכא למאן דאמר אשה לא? והכתיב: (שמות ד) ותקח צפורה צר										ז	כז.
קרי ביה ותקח.										!	כז.
והכתיב: ותכרות										ז	כז.
קרי ביה ותכרות, דאמרה לאיניש אחרינא ועבד.										!	כז.
ואיבעית אימא: אתיא איהי ואתחלה, ואתא משה ואגמרה.										!	כז.
מתרפאין מהן ריפוי ממון, אבל לא ריפוי נפשות.											כז.
ואין מסתפרין מהן בכל מקום, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]									♦	כז.
ברה"ר מותר, אבל לא בינו לבינו.	לחכמים:									♦	כז.
מאי ריפוי ממון ומאי ריפוי נפשות?										^	כז.
אילימא ריפוי ממון - בשכר, ריפוי נפשות - בחנם										!	כז.
ליתני: מתרפאין מהן בשכר אבל לא בחנם										ז	כז.
אלא ריפוי ממון - דבר שאין בו סכנה, ריפוי נפשות - דבר שיש בו סכנה										!	כז.
אפילו ריבדא דכוסילתא לא מתסינן מינייהו	והאמר רב יהודה:									ז	כז.
אלא ריפוי ממון - בהמתו, ריפוי נפשות - גופיה.										!	כז.
אפילו ריבדא דכוסילתא לא מתסינן מינייהו.	והיינו דאמר רב יהודה:									!	כז.
אבל אם אמר לו סם פלוני יפה לו, סם פלוני רע לו - מותר, סבר: שיולי משאיל לו, כי היכי דמשאיל לו משאיל לאיניש אחרינא, ואתא ההוא גברא לאורועי נפשיה.	רב חסדא אמר מר עוקבא:										כז.
ספק חי ספק מת - אין מתרפאין מהן, ודאי מת - מתרפאין מהן.	רבא א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר ר' יוחנן:										כז:
מת, האיכא חיי שעה										ז	כז:
לחיי שעה לא חיישינן.										!	כז:
ומנא תימרא דלחיי שעה לא חיישינן?										ז	כז:
דכתיב: (מלכים ב' ז) אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם, והאיכא חיי שעה אלא לאו לחיי שעה לא חיישינן.										!	כז:
לא ישא ויתן אדם עם המינין, ואין מתרפאין מהן אפילו לחיי שעה	מיתיבי:									ז	כז:
מעשה בבן דמא בן אחותו של ר' ישמעאל שהכישו נחש, ובא יעקב איש כפר סכניא לרפאותו, ולא הניחו ר' ישמעאל	[רבי ישמעאל]									○	כז:
וא"ל: ר' ישמעאל אחי, הנה לו וארפא ממנו, ואני אביא מקרא מן התורה שהוא מותר, ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו ומת										○	כז:
קרא עליו ר' ישמעאל: אשריך בן דמא, שגופך טהור ויצתה נשמתך בטהרה, ולא עברת על דברי חבריך, שהיו אומרים: (קהלת י) ופורץ גדר ישכנו נחש	[רבי ישמעאל]									○	כז:
שאני מיונת דמשכא, דאתי למימשך בתרייהו.										!	כז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין מימרא										
אמר מר:	לא עברת על דברי חבירך, שהיו אומרים: ופורץ גדר ישכנו נחש.										כז:
	איהו נמי חויא טריקיה										כז:
	חויא דרבנן דלית ליה אסותא כלל.										כז:
	ומאי ה"ל למימר?										כז:
	(ויקרא יח) וחי בהם - ולא שימות בהם.										כז:
	ור' ישמעאל?										כז:
[רבי ישמעאל]	הני מילי בציועא, אבל בפרהסיא לא										כז:
דתניא, היה רבי ישמעאל אומר:	מניין שאם אומרים לו לאדם עבוד עבודת כוכבים ואל תהרג, שיעבוד ואל יהרג? ת"ל: וחי בהם - ולא שימות בהם, יכול אפילו בפרהסיא? ת"ל: (ויקרא כב) ולא תחלו את שם קדשי.										כז:
רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:	כל מכה שמחללין עליה את השבת - אין מתרפאין מהן.										כז:
איכא דאמרי, אמר רבה בר בר חנה אמר ר"י:	כל מכה של חלל - אין מתרפאין מהן.										כז:
	מאי בינייהו?										כח.
	איכא בינייהו: גב היד וגב הרגל										כח.
דאמר רב אדא בר מתנה אמר רב:	גב היד וגב הרגל הרי הן כמכה של חלל, ומחללין עליהן את השבת.										כח.
רב זוטרא בר טוביה אמר רב:	כל מכה שצריכה אומד - מחללין עליה את השבת.										כח.
רב שמן בר אבא אמר ר' יוחנן:	והאי אישתא צמירתא כמכה של חלל דמי, ומחללין עליה את השבת.										כח.
	מהיכן מכה של חלל?										כח.
פירש רבי אמי:	מן השפה ולפנים.										כח.
בעי רבי אליעזר:	ככי ושיני, מאי? כיון דאקושי נינהו - כמכה דבראי דמו, או דלמא כיון דגואי קיימי - כמכה של חלל דמו?										כח.
אביי, ת"ש:	החושש בשינוי לא יגמע בהן את החומץ										כח.
	חושש הוא דלא, הא כאיב ליה טובא - שפיר דמי.										כח.
	דלמא תנא היכא דכאיב ליה טובא, חושש נמי קרי ליה.										כח.
ת"ש:	רבי יוחנן חש בצפדינא, אזל לגבה דההיא מטרוניתא, עבדה חמשא ומעלי שבתא										כח.
[רבי יוחנן]	א"ל: למחר מאי?										כח.
	אמרה ליה: לא צריכת										כח.
[רבי יוחנן]	אי צריכנא מאי?										כח.
	אמרה: אשתבע לי דלא מגלית										כח.
[רבי יוחנן]	אשתבע לה לאלהא ישראל לא מגלינא										כח.
	גלייה ליה										כח.
[רבי יוחנן]	למחר נפק דרשה בפירקא										כח.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא אישתבע לה									ז	ז		כה.
לא להא דישאל לא מגלינא, אבל לעמיה ישראל מגלינא									ז	!	◇	כה.
והאיכא חילול השם									ז	ז		כה.
דגלי לה מעיקרא									ז	!	◇	כה.
אלמא כמכה של חלל דמיא									ז			כה.
שאני צפדינא, הואיל ומתחיל בפה וגומר בבני מעיים.	רב נחמן בר יצחק:								!		◇	כה.
מאי סימניה?										^	◇	כה.
רמי מידי בי ככי ומייתי דמא מבי דרי.										!	◇	כה.
ממאי הוי?										^		כה.
מקרירי קרירי דחטי, ומחמימי חמימי דשערי, ומשויירי כסא דהרסנא.										!	◇	כה.
מאי עבדא ליה?										^		כה.
מי שאור ושמן זית ומלח	רב אחא בריה דרבא:									!	◇	כה.
משחא דאווזא בגדפא דאווזא.	מר בר רב אשי:									!	◇	כה.
אנא עבדי כולהו ולא איתסאי, עד דאמר לי ההוא טייעא: אייתי קשייתא דזיתא דלא מלו תילתא, וקלנהו אמרא חדתא ודביק ביה דדרי, עבדי הכי ואיתסאי.	אביי:									!	◇	כה.
ורבי יוחנן היכי עביד הכי?										ז		כה.
כל מכה שמחללין עליה את השבת - אין מתרפאין מהן	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									ז	◇	כה.
אדם חשוב שאני.										!	◇	כה.
והא רבי אבהו דאדם חשוב הוה, ורמא ליה יעקב מינא סמא אשקיה, ואי לא רבי אמי ורבי אסי דלחכוהו לשקיה, פסקיה לשקיה	[רב אבהו]									ז	◇	כה.
דרבי יוחנן רופא מומחה הוה.										!	◇	כה.
דרבי אבהו נמי רופא מומחה הוה										ז		כה.
שאני רבי אבהו, דמוקמי ביה מיני בנפשייהו (שופטים טז) תמות נפשי עם פלשתים.										!	◇	כה.
האי פדעתא סכנתא היא, ומחללין עליה את השבת.	שמואל:										◇	כה.
מאי אסותא?										^		כה.
למיפסק דמא - תחלי בחלא, לאסוקי - גרדא דיבלא וגירדא דאסנא, או ניקרא מקילקלתא.										!	◇	כה.
האי עינבתא - פרוונקא דמלאכא דמותא היא.	רב ספרא:										◇	כה.
מאי אסותא?										^		כה.
טיגנא דבובשא או כרפסא בטיליא. אדהכי והכי, ליתי עינבתא בת מינא וניגנדר עילוי, חיורתי לחיורתי ואוכמתי לאוכמתי.										!	◇	כה.
האי סימטא - פרוונקא דאשתא היא.	רבא:										◇	כה.
מאי אסותא?										^		כה.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
	למחיה שיתין איתקוטלי, וליקרעיה שתי וערב. והני מילי דלא חיוור רישיה, אבל חיוור רישיה לית לן בה.									!	◇
[רבי יעקב]	רבי יעקב חש בפיקעא									○	◇
אורי ליה רבי אמי, ואמרי לה רבי אסי אורי ליה:	ליתי שב ביני אהלא תולנא, וצייר ליה בחללא דבי צוארא וליכריך עילויה נירא ברקא, וטמיש ליה בנטפא חיוורא וליקליה ובדר ליה עילויה. אדהכי והכי, ליתי קשיתא דאסנא, לינח פיקעא להדי פיקעא.									■	◇
	וה"מ פיקעא עילאה, פיקעא תתאה מאי?									^	◇
	לייתי תרבא דצפירתא דלא אפתח, וליפשר ולישדי ביה.									!	◇
	ואי לא, לייתי תלת טרפא קרא דמייבשי בטולא, וליקלי וליבדר עילויה.									!	◇
	ואי לא, לייתי משקדי חלוזני.									!	◇
	ואי לא, מייתי משח קרא, ולינקוט בשחקי דכיתנא בקייטא, ודעמר גופנא בסיתוא.									!	◇
[רבי אבהו]	רבי אבהו חש באודניה									○	◇
	אורי ליה ר' יוחנן, ואמרי ליה בי מדרשא									■	◇
	מאי אורי ליה?									^	◇
כי הא דאמר אביי:	אמרה לי אם: לא איברי כולייתא אלא לאודנא.									!	◇
ואמר רבא:	אמר לי מנימי אסיא: כולהו שקיינו קשו לאודנא לבר ממיא דכולייתא, לייתי כולייתא דברחא קרחא, וליקרעיה שתי וערב ולינח אמללא דנורא, והנהו מיא דנפקי מינה לישדינהו באודניה, לא קרירי ולא חמימי אלא פשורי.									■	◇
	ואי לא, לייתי תרבא דחיפושא גמלניתא, וליפשר ולישדי ביה.									!	◇
	ואי לא, למלייה לאודניה מישחא, וליעבד שב פתילתא דאספסתא, וליתי שופתא דתומא, וליתוב ברקא בחד רישא וליתלי בהו נורא, ואידך רישא מותבא באודנא, וליתוב אודניה להדא נורא, ויזדהר מזיקא, ונישקול חדא וננח חדא.									!	◇
לישנא אחרינא:	ואי לא, לייתי שב פתילתא ביקרא ושייף ליה מישחא דאספסתא, ונייתי חד רישא בנורא וחד רישא באודניה, ונישקול חדא וננח חדא, ויזדהר מזיקא.									!	◇
	ואי לא, לייתי אודרא דנדא דלא משקיף וננח בה, ולתלייה לאודניה להדי נורא, ומזדהר מזיקא.									!	◇
	ואי לא, לייתי גובתא דקניא עתיקא בר מאה שנין ולימלחיה מילחא גללניתא, ולקלי ולידבק.									!	◇
	וסימנך: רטיבא ליבשתא ויבשתא לרטיבא.										◇
רבה בר זוטרא אמר רבי חנינא:	מעלין אזנים בשבת.									■	◇
תני רב שמואל בר יהודה:	ביד אבל לא בסם.									■	◇
איכא דאמרי:	בסם אבל לא ביד.									■	◇
	מ"ט?									^	◇
	מזריף זריף.									!	◇
רב זוטרא בר טוביה אמר רב:	עין שמרדה - מותר לכוחלה בשבת.									■	◇
סבור מיניה:	הני מילי הוא דשחקי סמנין מאתמול, אבל משחק בשבת ואתויי דרך רשות הרבים לא									■	◇
א"ל ההוא מרבנן ורבי יעקב שמיה, לדידי מפרשא מיני' דרב יהודה:	אפילו מישחק בשבת ואתויי דרך רשות הרבים - מותר.									■	◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב יהודה שרא למיכחל עינא בשבת.	[רב יהודה]												
מאן ציית ליהודה מחיל שב?	אמר להו רב שמואל בר יהודה:												
לסוף חש בעיניה, שלח ליה: שרי או אסיר?	[רב שמואל בר יהודה]												
לכ"ע שרי, לדידך אסיר, וכי מדידי הוא?	שלח ליה: [רבי יעקב]												
דההיא אמתא דהואי בי מר שמואל דקדחא לה עינא בשבתא, צווחא וליכא דאשגח בה, פקעא עינא.													
למחר נפק מר שמואל ודרש: עין שמרדה - מותר לכוחלה בשבת	[שמואל]												
מאי טעמא?													
דשורייני דעינא באובנתא דליבא תלו.													
כגון מאי?													
כגון רירא, דיצא, דמא, דימעטא, וקידחא - ותחלת אוכלא, לאפוקי סוף אוכלא ופצוחי עינא דלא.	רב יהודה:												
זיבורא, ודחריזא, סילוא, וסמטא, ודכאיב ליה עינא, ואתי עילויה אישתא, כולהו בי בני סכנתא.	רב יהודה:												
חמה לחמה וסילקא לצינא, וחילופא סכנתא.													
חמימי לעקרבא וקרירי לזיבורא, וחילופא סכנתא.													
חמימי לסילוא וקרירי לחספנינא, וחילופא סכנתא.													
חלא לסיבורי ומוניני לתענינא, וחילופא סכנתא.													
תחלי וסיבורא סכנתא, אישתא וסיבורא סכנתא, כאיב עינא וסבורי סכנתא.													
שני לדג דם, שני לדם דג, שלישי לו סכנתא.													
המקו דם לא יאכל חגב"ש, לא חלב ולא גבינה ולא בצלים ולא שחלים.	ת"ר:												
אם אכל, אמר אביי: נייתי רביעתא דחלא ורביעתא דחמרא ונערבבינהו בהדי ונישתי, וכי מפנה - לא מפנה אלא למזרחא של עיר, משום דקשה ריחא.	[אביי]												
מעלין אונקלי בשבת.	רבי יהושע בן לוי:												
מאי אונקלי?													
איסתומכא דליבא.	רבי אבא:												
מאי אסותא?													
מייתי כמונא כרויאי, וניניא, ואגדנא, וציתרי, ואבדתא													
לליבא - בחמרא, וסימנך: (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש													
לרוחא - במיא, וסימנך: (בראשית א) ורוח אלהים מרחפת על פני המים													
לכודא - בשיכרא, וסימנך: (בראשית כד) וכדה על שכמה.													
רב אחא בריה דרבא שחיק להו לכולהו בהדי הדדי, ושקיל ליה מלא חמש אצבעתיה ושתי ליה.	[רב אחא בריה דרבא]												
רב אשי שחיק כל חד וחד לחודיה, ושקיל מלא אצבעיה רבתי ומלא אצבעיה זוטרתיה.	[רב אשי]												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אנא עבדי לכל הני ולא איתסאי, עד דאמר לי ההוא טייעא: אייתי כוזא חדתא ומלייה מיא, ורמי ביה תרוודא דדובשא דתלי לה בי כוכבי ולמחר אישתי, עבדי הכי ואיתסאי.	רב פפא:										כט.
ששה דברים מרפאין את החולה מחליו ורפואתן רפואה, ואלו הן: כרוב, ותרדין, ומי סיסין יבישה, וקיבת, והרת, ויוותרת הכבד.	תנו רבנן:										כט.
אף דגים קטנים ולא עוד, אלא שדגים קטנים מפרין ומרבין כל גופו של אדם.	ויש אומרים:										כט.
עשרה דברים מחזירין את החולה לחליו וחליו קשה, אלו הן: האוכל בשר שור, שומן, בשר צלי, בשר ציפרים, וביצה צלוייה, ושחלים, ותגלחת, ומרחץ, וגבינה, וכבד.											כט.
אף אגוזים.	ויש אומרים:										כט.
אף קשואין.	ויש אומרים:										כט.
למה נקרא שמן קשואין? מפני שהן קשין לכל גופו של אדם כחרבות.	תנא דבי רבי ישמעאל:										כט.
ואין מסתפרין מהן בכל מקום.											כט.
ישראל המסתפר מעובד כוכבים רואה במראה, ועובד כוכבים המסתפר מישראל, כיון שהגיע לבלוריתו שומט את ידו.	ת"ר:										כט.
ישראל המסתפר מעובד כוכבים רואה במראה.	אמר ר':										כט.
היכי דמי?											כט.
אי ברשות הרבים											כט.
ל"ל מראה?											כט.
ואי ברשות היחיד											כט.
כי רואה מאי הוי?											כט.
לעולם ברה"י, וכיון דאיכא מראה - מתחזי כאדם חשוב.											כט.
רב חנא בר ביזנא הוה מסתפר מעובד כוכבים בשבילי דנהרדעא	[רב חנא בר ביזנא]										כט.
א"ל: חנא, חנא, יאי קועיך לזוגא											כט.
אמר: תיתי לי דעברי אדר"מ.	[רב חנא בר ביזנא]										כט.
ואדרבנן לא עבר? אימר דאמור רבנן דברה"ר, ברה"י מי אמור?											כט.
והוא סבר: שבילי דנהרדעא כיון דשכיחי רבים כרה"ר דמו.	[רב חנא בר ביזנא]										כט.
ועובד כוכבים המסתפר מישראל, כיון שהגיע לבלוריתו שומט את ידו.											כט.
וכמה?											כט.
שלשה אצבעות לכל רוח ורוח.	רב מלכיה אמר רב אדא בר אהבה:										כט.
שפוד, שפחות, וגומות - רב מלכיו, בלורית, אפר מקלה, וגבינה - רב מלכיה.	רב חנינא בריה דרב איקא:										כט.
מתני' ומתניתא רב מלכיה, שמעתתא רב מלכיו, וסימנא: מתניתא מלכתא.	רב פפא:										כט.
מאי בינייהו?											כט.
איכא בינייהו שפחות.											כט.
אלו דברים של עובדי כוכבים אסורין ואיסורן איסור הנאה: היין, והחומץ של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין, וחרס הדרייני, ועורות לבובין.											כט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator																							
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																							
מאן דאמר																							
מימרא																							
בזמן שהקרע שלו עגול - אסור, משוך - מותר.	רשב"ג:																						כט:
בשר הנכנס לעבודת כוכבים מותר, והיוצא - אסור, מפני שהוא כזבחי מתים, דברי ר"ע.	[רבי עקיבא]																						כט:
ההולכין לתרפות - אסור לשאת ולתת עמהן, והבאין - מותרין.																							כט:
נודות העובדי כוכבים וקנקניהן ויין של ישראל כנוס בהן - אסורין ואיסורן איסור הנאה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]																						כט:
אין איסורן איסור הנאה.	חכמים:																						כט:
החצרנים והזגין של עובדי כוכבים - אסורין ואיסורן איסור הנאה, דברי ר"מ	[רבי מאיר]																						כט:
לחין אסורין, יבישין מותרין.	חכמים:																						כט:
המוריים וגבינת בית אונייקי של עובדי כוכבים - אסורין ואיסורן איסור הנאה, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]																						כט:
אין איסורן איסור הנאה.	חכמים:																						כט:
שאל ר' ישמעאל את רבי יהושע כשהיו מהלכין בדרך, אמר לו: מפני מה אסרו גבינות עובדי כוכבים?	רבי יהודה:																						כט:
אמר לו: מפני שמעמידין אותה בקיבה של נבילה.	[רבי יהושע]																						כט:
אמר לו: והלא קיבת עולה חמורה מקיבת נבילה, ואמרו כהן שדעתו יפה שורפה חיה, ולא הודו לו, אבל אמרו: אין נהנין ולא מועלין	[רבי ישמעאל]																						כט:
אמר לו: מפני שמעמידין אותה בקיבת עגלי עבודת כוכבים.	[רבי יהושע]																						כט:
אמר לו: אם כן, למה לא אסרוה בהנאה?	[רבי ישמעאל]																						כט:
השיאו לדבר אחר, אמר לו: ישמעאל אחי, היאך אתה קורא כי טובים דודיק מין או כי טובים דודיק?	[רבי יהושע]																						כט:
אמר לו: כי טובים דודיק.	[רבי ישמעאל]																						כט:
אמר לו: אין הדבר כן, שהרי חבירו מלמד עליו: לריח שמניך טובים.	[רבי יהושע]																						כט:
יין מנלך?																							כט:
אמר קרא: (דברים לב) אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם, מה זבח אסור בהנאה, אף יין נמי אסור בהנאה.	רבה בר אבוב:																						כט:
זבח גופיה מנלך?																							כט:
דכתיב: (תהלים קו) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים, מה מת אסור בהנאה, אף זבח נמי אסור בהנאה.																							כט:
ומת גופיה מנלך?																							כט:
אתיא שם שם מעגלה ערופה, כתיב הכא: (במדבר כ) ותמת שם מרים, וכתיב התם: (דברים כא) וערפו שם את העגלה בנחל, מה להלן אסור בהנאה, אף כאן נמי אסור בהנאה.																							כט:
והתם מנלך?																							כט:
כפרה כתיב בה כקדשים.	דבי רבי ינאי:																						כט:
והחומץ של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין.																							כט:
פשיטא, משום דאחמיץ פקע ליה איסוריה?																							כט:
הא אתא לאשמועינן: חומץ שלנו ביד עובד כוכבים אין צריך חותם בתוך חותם, אי משום אינסוכי - לא מנסכי, ואי משום איחלופי - כיון דאיכא חותם לא טרח ומזיף.	רב אשי:																						כט:
יין מבושל של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין - אסור.	רבי אילעא, שנינו:																						כט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator																								
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																								
עבודה זרה-אין מעמידין																								
מימרא																								
מאן דאמר																								
פשיטא, משום דאיבשיל פקע ליה איסורא?																								
הא אתא לאשמועינן: יין מבושל שלנו ביד עובדי כוכבים אין צריך חותם בתוך חותם, אי משום אינסוכי - לא מנסכי, ואי משום איחלופי - כיון דאיכא חותם אחד לא טרח ומזיף.																								
יין מבושל ואלונתית של עובדי כוכבים - אסורין, אלונתית כברייתא - מותרת.																								
ואיזו היא אלונתית?																								
עושין אנמלין ואין עושין אלונתית, ואיזו היא אנמלין ואיזו היא אלונתית? אנמלין - יין ודבש ופלפלין, אלונתית - יין ישן ומים צלולין ואפרסמון, דעבדי לבי מסותא.																								
יין מזוג אין בו משום גילוי, יין מבושל אין בו משום ניסוך.																								
יין מבושל, יש בו משום גילוי או אין בו משום גילוי?																								
על יין מבושל שאין בו משום גילוי.																								
רבי ינאי בר ישמעאל חלש, על לגביה ר' ישמעאל בן זירוד ורבנן לשיוילי ביה.																								
יתבי וקא מבעיא להו: יין מבושל, יש בו משום גילוי או אין בו משום גילוי?																								
יין מבושל אין בו משום גילוי.																								
נסמוך?																								
מחוי להו ר' ינאי בר ישמעאל: עלי ועל צוארי.																								
שמואל ואבלט הוו יתבי, אייתו לקמיהו חמרא מבשלא, משכיה לידיה																								
א"ל שמואל, הרי אמרו: יין מבושל אין בו משום יין נסך.																								
אמתיה דרבי חייא אגלווי לה ההוא חמרא מבשלא, אתיא לקמיה דר' חייא																								
אמר לה, הרי אמרו: יין מבושל אין בו משום גילוי.																								
שמעיה דרב אדא בר אהבה אגילי ליה חמרא מזיגא																								
א"ל, הרי אמרו: יין מזוג אין בו משום גילוי.																								
לא אמרן אלא דמזיג טובא, אבל מזיג ולא מזיג שתי.																								
ומזיג ולא מזיג מי שתי?																								
והא רביה בר רב הונא הוה קאזיל בארבא והוה נקיט חמרא בהדיה, וחזייה לההוא חייא דצרי ואתי, א"ל לשמעיה: סמי עיניה דדין, שקיל קלי מיא שדא ביה, וסר לאחוריה																								
אחייא מסר נפשיה, אמזיגא לא מסר נפשיה.																								
ואמזיגא לא מסר נפשיה?																								
והא רבי ינאי הוה בי עכבורי, ואמרי ליה: בר הדיא הוה בי עכבורי, הוה יתבי והוה קא שתו חמרא מזיגא, פש להו חמרא בכובא וצרונהי בפרונקא, וחזיא לההוא חייא דשקיל מיא ורמא בכובא, עד דמלא בכובא וסליק חמרא עליוהי פרונקא ושתי																								
דמזיג איהו שתי, דמזיג אחרני לא שתי.																								
פירוקא לסכנתא?																								
הלכתא: יין מזוג - יש בו משום גילוי ויש בו משום יין נסך, יין מבושל - אין בו משום גילוי ואין בו משום יין נסך.																								

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שמעיה דרב חלקיה בר טובי איגליא ההוא קיסתא דמיא והוה ניים גבה, אתא לגביה דרב חלקיה בר טובי				○								ל.
א"ל, הרי אמרו: אימת ישן עליהן.	[רב חלקיה בר טובי]			■							◇	ל.
והני מילי ביממא, אבל בליליא לא.				■								ל.
ולא היא, לא שנא ביממא ול"ש בליליא - אימת ישן עליהן לא אמרין.				■							◇	ל.
רב לא שתי מבי ארמאה, אמר: לא זהירי בגילוי מבי ארמלתא שתי, אמר: סירכא דגברא נקיטא.	[רב]			■							◇	ל.
שמואל לא שתי מיא מבי ארמלתא, אמר: לית לה אימתא דגברא ולא מיכסיא מיא אבל מבי ארמאה שתי, נהי דאגלויא לא קפדי, - אמנקרותא מיהא קפדי.	[שמואל]			■							◇	ל.
רב לא שתי מיא מבי ארמאה, אבל מבי ארמלתא שתי	א"ד: [רב]			■							◇	ל.
שמואל לא שתי מיא, לא מבי ארמאה ולא מבי ארמלתא.	[[א"ד: [שמואל]]]			■							◇	ל.
שלש יינות הן ואין בהן משום גילוי, ואלו הן: חד, מר, מתוק	רבי יהושע בן לוי:										◇	ל.
חד - טילא חריפא דמצרי זיקי											■	ל.
מר - ירנקה											■	ל.
מתוק - חוליא.											■	ל.
רב חמא מתני לעילויא:	[רב חמא]										■	ל.
חד - חמר ופלפלין											■	ל.
מר - אפסינתין											■	ל.
מתוק - מי בארג.											■	ל.
קרינא אין בו משום גילוי.	ר"ש בן לקיש:										◇	ל.
מאי קרינא?											^	ל.
חמרא חליא דאתי מעסיא.	רבי אבהו:										◇	ל.
ובמקומו יש בו משום גילוי מ"ט? חמר מדינה הוא.	רבא:										◇	ל.
האי חמרא דאקרים, עד תלתא יומי - יש בו משום גילוי ומשום יין נסך, מכאן ואילך - אין בו משום גילוי ואין בו משום יין נסך	רבא:			◆							◇	ל.
אפי' לבתר תלתא יומי חיישינן משום גילוי, מ"ט? זימנן מיקרי שתי.	נהרדעי:			◆							◇	ל:
יין תוסס אין בו משום גילוי.	ת"ר:										◇	ל:
וכמה תסיסתו?											^	ל:
ג' ימים.											◇	ל:
השחלים אין בהם משום גילוי, ובני גולה נהגו בהן איסור.											◇	ל:
ולא אמרן אלא דלית בהו חלא, אבל אית בהו חלא מיגרי בהו.											◇	ל:
כותח הבבלי אין בו משום גילוי, ובני גולה נהגו בו איסור.											◇	ל:
אי אית ביה נקורי חיישינן.	רב מנשי:										◇	ל:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator											
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מאן דאמר											
מימרא											
ל:	◊	■								מי טיף טיף אין בו משום גילוי.	רב חייא בר אשי אמר שמואל:
ל:	◊	■								והוא דעביד טיף להדי טיף טיף.	רב אשי:
ל:	◊	■								פי תאנה אין בו משום גילוי.	רב חייא בר אשי אמר שמואל:
ל:		■								כמאן? כי האי תנא	
ל:		■	■							אוכל אדם ענבים ותאנים בלילה ואינו חושש, משום שנאמר: (תהלים קטז) שומר פתאים ה'.	דתניא, רבי אליעזר:
ל:	◊	■								שלשה מיני ארס הן: של בחור שוקע, של בינוני מפעפע, ושל זקן צף.	רב ספרא משום ר' יהושע דרומא:
ל:		ז								למימרא, דכמה דקשיש כחוש חיליה	
ל:	◊	ז	■							שלשה כל זמן שמזקינן גבורה מתוספת בהן, אלו הן: דג, נחש, וחזיר	והתניא:
ל:	◊	!								כח אוסופי הוא דקא מוסיף, זיהריה קליש.	
ל:	◊	■								של בחור שוקע	
ל:		^								למאי הלכתא?	
ל:	◊	!	■							חבית שנתגלה, אע"פ ששתו ממנה תשעה ולא מתו - לא ישתה ממנה עשירי, מעשה היה ששתו ממנו תשעה ולא מתו ושתה עשירי ומת	דתניא:
ל:		!	■							זהו שוקע.	רבי ירמיה:
ל:	◊		■	■						וכן אבטיח שנתגלה, אע"פ שאכלו ממנה ט' בני אדם ולא מתו - לא יאכל ממנה עשירי, מעשה היה ואכלו ממנה תשעה ולא מתו ואכל עשירי ומת	
ל:			■	■						זהו שוקע.	רבי:
ל:	◊	■								מים שנתגלו - הרי זה לא ישפכם ברשות הרבים, ולא ירביץ בהן את הבית, ולא יגבל בהן את הטיט, ולא ישקה מהן לא בהמתו ולא בהמת חבירו, ולא ירחץ בהן פניו ידיו ורגליו	ת"ר: [ת"ק]
ל:	◊	■								מקום שיש סירטא - אסור, אין סירטא - מותר.	אחרים:
ל:		ז								אחרים היינו תנא קמא	
ל:	◊	!								איכא בינייהו: גב היד וגב הרגל ורומני דאפי.	
ל:	◊	■								לא ישקה מהן לא בהמתו ולא בהמת חבירו.	אמר מר:
ל:	◊	ז	■							אבל משקהו לבהמת עצמן	והתניא:
ל:	◊	!								כי תניא ההיא לשונרא.	
ל:		ז								אי הכי, דחבריה נמ?	
ל:	◊	!								דחבריה כחיש.	
ל:		ז								דידיה נמי כחיש	
ל:		!								הדר בריא.	
ל:		ז								דחבריה נמי הדר בריא	
ל:	◊	!								זימנין דבעי לזבונא ומפסיד ליה מיניה.	
ל:	◊	■								ר אסי א"ר יוחנן משום ר' יהודה בן בתירא:	ר אסי א"ר יוחנן משום ר' יהודה בן בתירא:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ז	ה	ט	ו	ד	ג	ב	א	
המפקיד פירותיו אצל עובד כוכבים - הרי הן כפירותיו של עובד כוכבים לשביעית ולמעשה	והתנן:									◊	ז	לא.
כגון שייחד לו קרן זוית.										◊	!	לא.
אי הכי, בשתיה נמי לישתר?										◊	ז	לא.
דהא רבי יוחנן אקלע לפרוד, אמר: כלום יש משנת בר קפרא?	[רבי יוחנן]									◊	ז	לא.
המפקיד יינו אצל עובד כוכבים - מותר בשתיה	תנא ליה ר' תנחום דמן פרוד:									◊	ז	לא.
קרי עליה: (קהלת יא) מקום שיפול העץ שם יהו	[רבי יוחנן]									◊	ז	לא.
שם יהו ס"ד?										◊	ז	לא.
אלא שם יהו פירותיו										◊	ז	לא.
לא קשיא: הא ר"א, הא רבנן	רבי זירא:									◊	!	לא.
אחד הלוקח ואחד השוכר בית בחצירו של עובד כוכבים ומלאוהו יין, ומפתח או חותם ביד ישראל - ר"א מתיר	דתניא: [רבי אלעזר]									◊	!	לא.
אוסרין.	חכמים:									◊	!	לא.
הלכה כר"א.	רבי חייא בריה דרבי חייא בר נחמני א"ר חסדא אמר רב, ואמרי לה: אמר רב חסדא אמר זעירי, ואמרי לה: א"ר חסדא אמר לי אבא בר חמא, הכי אמר זעירי:									◊		לא.
הכל משתמר בחותם אחד, חוץ מן היין שאין משתמר בחותם אחד	רבי אלעזר:									◊		לא.
אפי' יין משתמר בחותם אחד.	רבי יוחנן:									◊		לא.
ולא פליגי: הא כר"א, הא כרבנן.										◊		לא.
הכל משתמר בחותם בתוך חותם, חוץ מן היין שאין משתמר בחותם בתוך חותם	איכא דאמרי, א"ר אלעזר:									◊		לא.
אפילו יין משתמר בחותם בתוך חותם.	רבי יוחנן:									◊		לא.
ותרוייהו כרבנן, מר סבר: כי פליגי רבנן עליה דר"א - בחותם אחד, אבל בחותם בתוך חותם שרו ומר סבר: אפילו חותם בתוך חותם אסרי.										◊		לא.
היכי דמי חותם בתוך חותם?										◊	^	לא.
אגנא דפומא דחביתא שריקא וחתימא - הוי חותם בתוך חותם, ואי לא - לא הוי חותם, דיקולא ומיהדק - הוי חותם בתוך חותם, לא מיהדק - לא הוי חותם בתוך חותם, נוד בדיסקיא וחתימו פיו למטה - הוי חותם בתוך חותם, פיו למעלה - לא הוי חותם בתוך חותם, וכי כייף פומיה לגיו וצייר וחתימ - הוי חותם בתוך חותם.	רבא:									◊	!	לא.
בראשונה היו אומרים: יין של עין כושי אסור מפני בירת סריקא, ושל ברקתא אסור מפני כפר פרשאי, ושל זגדור אסור מפני כפר שלים, חזרו לומר: חביות פתוחות אסורות, סתומות מותרות.	ת"ר:									◊		לא.
מעיקרא מאי סבור, ולבסוף מאי סבור?										◊	ז	לא.
מעיקרא סבור: אין כותי מקפיד על מגע עובד כוכבים, לא שנא פתוחות ולא שנא סתומות, ולבסוף סבור: כי לא קפיד - אפתוחות, אסתומות מקפיד קפיד.										◊	!	לא.
וסתומות מותרות?										◊	ז	לא.
השולח חבית של יין ביד כותי, ושל ציר ושל מורייס ביד עובד כוכבים, אם מכיר חותמו וסתמו - מותר, אם לא - אסור	ורמינהי:									◊	ז	לא:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא קשיא: כאן בעיר, כאן בדרך.	רבי זירא:						!					לא:
מידי הנך דעיר לא בדרך אתו?	מתקיף לה רבי ירמיה:						ז					לא:
בין הגיתות שנינו, כיון דכולי עלמא אפכי מירתת, אמר: השתא אי חזי לי מפסדו לי.	אלא אמר רבי ירמיה:						!					לא:
מפני מה אסרו שכר של עובדי כוכבים?	אתמר:										▲	לא:
משום חתנות	רמי בר חמא אמר רבי יצחק:						!				◆	לא:
משום גילוי.	רב נחמן:						!				◆	לא:
אגילוי דמאי?											▲	לא:
אילימא גילוי דנזייתא							!					לא:
אנן נמי מגלינן							ז					לא:
ואלא דחביתא							!					לא:
אנן נמי מגלינן							ז					לא:
לא צריכא, באתרא דמצלו מיא.							!					לא:
אלא מעתה, ישן תשתרי							ז					לא:
ישן - מותר אין מניחו ליישן, החמיץ - מותר אין מניחו להחמיץ	דא"ר:						ז				■	לא:
גזירה ישן אטו חדש.							!					לא:
רב פפא מפיקין ליה לאבבא דחנותא ושתי	[רב פפא]										○	לא:
רב אחאי מיתו ליה לכיתיה ושתי	[רב אחאי]										○	לא:
ותרוייהו משום חתנות, רב אחאי עביד הרחקה יתירתא.											■	לא:
רב שמואל בר ביסנא איקלע למרגואן, אייתו ליה חמרא ולא אשתי, אייתו ליה שיכרא ולא אשתי	[רב שמואל בר ביסנא]										○	לא:
בשלמא חמרא משום שימצא, שיכרא משום מאי?							ז					לא:
משום שימצא דשימצא.							!					לא:
האי שיכרא דארמאה שרי, וחייא ברי לא נישתי מיניה.	רב:										■	לא:
מה נפשך? אי שרי, לכולי עלמא שרי אי אסיר, לכולי עלמא אסיר							ז					לא:
משום גילויא, ואזיל מרורא דכשותא וקלי ליה זיהריה, ודלקי מלקי ליה טפי, וחייא ברי הואיל ולקי לא נישתי מיניה.	אלא רב סבר:						!					לא:
כל השרצים יש להן ארס, של נחש ממית, של שרצים אינו ממית.	שמואל:										■	לא:
הני ארמאי זוקאני דהוו שתו גילויא ולא מתו, אידי דאכלי שקצים ורמשים חביל גופייהו.	שמואל לחייא בר רב: בר אריא, תא ואימא לך מילתא מעלייתא דהוה אמר רב אבוך, הכי אמר אבוך:										■	לא:
האי חלא דשיכרא דארמאה - אסור, דמערבי ביה דורדיא דיון נסך.	רב יוסף:										■	לב.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-קודמת- < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-⚡ question-שאלה-^ answer-! תירוץ- proof-ראיה-■
--	---

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ומאוצר שרי, כיון דמערבי ביה מסרא סרי.	רב אשי:								◊		לב.